

ROZSĄDZANY (1) *part praet pass impf*

rozsądzany, [rozsądzan].

o *prawdopodobnie jasne* (tak w roz-); -any; [-ån].

[*sg m N (praed) rozsądzån.*] ◊ *pl N subst rozsądzan(e).*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) w cytacie s.v. rozstrzygnąć.

1. *Oceniany, o którym wydaje się opinię: A człowiek cielesny nie poymuie tych rzeczy ktore są Duchá Bożego: [...] y nie może ich rozumieć (marg) rozumieć tych rzeczy, ktore duchownie bywają rozładzane. (-) WujNT 1.Cor 2/14.*

2. [*Rozstrzygany [czym]:*

Szereg: »rozsądzan i rostrzygan«: A przeto ia pokornie proźę wżytkich was/ [...] áby káždy ípor około wiáry był rozładzan y rostrzygan słowem Bożem BazHist 223v (Linde w cytacie s.v. rozstrzygnąć).]

Cf **ROZSĄDZAĆ**

LW, AN